

3.5.50, יום ד'

ס"ז אייר

בא אצלי בכוקר דוון לשדל אותי בענין חוק האזרחות.
בררתי מאיני יכל לווז מהעמדה שנראית לי כיסוד - שזוהי מדינה
יהודית בטובן זה שכל יהודי יש לו באשר הוא יהודי להשתתף בבנינה
ובקיומה. יש עם יהודי, וכל יהודי הוא בן העם הזה. אין עם זה
סוברני, באשר כל יהודי הגר מחוץ למדינה כפוף בתוקף עובדה פיסית
אל ישיבתו בנכר - לחוק הזה. ברגע התישבו בארץ - מהוך כוונה
להשתקע בה - הוא נעשה ממילא חבר באומה הסוברנית בארצה. אם הוא
בונה לקיים נתינותו הזרה - אין זה לעסקנו. כל זמן שהוא בארץ
חלים עליו כל חוקי ישראל - לזכות ולחובה. בצאתו מן הארץ הוא יכל
ללכת במספורם אחר - אם רצונו בכך. אבל בשבתו פה ובשבו הנה - שוב
חלים עליו כל החוקים. נתינות היא מושג משפטי, מלאכותי; היות
חלק מהעם היהודי הוא הוויה היסטורית, ואזרחות היא בטויה המשפטית.
אבל אין מעמד יהודי בישראל פרי מבנה יורדי מלאכותי, ועלינו
הממאנים הגורה המשפטית לחוכן ההיסטורי הלאומי ולא להיפך.

ישיבת הממשלה - חינוך, תחבורה, מדיניות "שהפוח" עם
מוכנות. עלית תימן.

יוסף מוסר: "ג'ונסון הודיע לאייב. פיינברג שבעוד
שהיה כל סנק בטל () , כי יהיה נשק שכל חייל, יוכל
החרוס סנק. יש להם ידיעות בסוחות שרוסיה לא תהיה מוכנה למלחמה
עוד כמה שנים. הנספחים האמריקנים מודיעים מכאן שיש לנו הרבה נשק,
ומכאן - שאין לנו צורך בנשק.

יוסף נפגש עם מק-גי בנוכחות אילת. דיבר על סכנת נשק.
הגוי סען שאנו מגוימים בסכנה המצרית. יוסף ענה שאם המצרים
יהיו יותר חזקים בזיון - יש סכנה ממשיה שיחפפו אותנו.

מורגנטוי אומלל בגלל הסכסוך בינו ובין אילת, והמברק שלי
 היבא אותו. יוסף מיעץ שאכתוב לו מכתב הוקרה וידידות. יוסף ראה
 שליכס. הוא סבור שטרומן איש פשוט וסומך על ויצמן. רצוי שח.ו.
 יכתוב לו שאין לנו תאוות התפשטות, ושנחוץ לנו נשק נגד הזיון הערבי.

אה"צ ובערב וויכוח על-פי דרישת האופוזיציה לכל חלקיה
 על "הסיווח". אף פעם לא הפגינה האופוזיציה הפוליטית
 כמעט הזאת. זה היה חילול שם הכנסת. מפ"ם עושה שליחות מק"י,
 הכל. עושים שליחות אצ"ל. הריבולוציונרים - מק"י, מפ"ם, כלליים -
 יוצאים תלונה בפני מועצת הבטחון. בגין הסתפק בהצהרה שהמשלה אשר
 תבוא בעתיד - לא תכיר במעשי ממשלה זו. רק הגבור הלוחם פרידמן
 יתן דבר לסלוח הצבא להלחם באנגליה ובעבדאלה. וויכוח עלוב, חסר-
 עניין והסר כל מחשבה פוליטית כאשר לא היה אף פעם בכנסת. לא ראיתי
 יותר ואצטרות להשתתף - דברי האופוזיציה היו למטה מויכוח. לוביאניקר
 נהנה משובה קטלנית.

4.5.50, יום ה'

י"ז אייר

יציבה בשמונה וחצי עם באי-כוח האוניוורסיטה: יוסף,
 בן-ציון, סנסירה, משה. מה הם סיכויי הר הצופים? משה אמר אין בטחון
 ממש, אלא אין להגיד שאין סיכוי. שאלו אם להוריד ספרים וכלים
 וכלי נשק לבנין במקום אחר. יעצתי למחר ולקבוע שטח הבניה בקרית
 יצחק. להפגיר הקרקע, אבל לחכות בבנין עוד שבועות אחדים. ספרים
 להוריד רק ההכרחי ביותר, לא "בהמון". אתן הוראה לשרף
 את גרם לאוניוורסיטה - כמה מאות דונם.
 יום 1.539 תלמיד באוניוורסיטה (כמאה מחו"ל) - לפני המלחמה
 היו 1.600.